

for at kunne gennemføre sagsanlæg mod arbejdsgivere, som bevidst diskriminerede kvinder.

Men det, der er hovedsagen nu, er, at der bliver mulighed for at lægge sag an mod de arbejdsgivere, som bevidst diskriminerer etniske minoriteter. Det har vi set mange eksempler på, og med fagforeninger og andre gode folk i ryggen vil det være muligt for disse folk at kunne få deres ret. Men arbejdsgiveren har selvfølgelig under ansvar ret til at ansætte dem, han vil. Vi går ikke ind for kvoter, og vi går heller ikke ind for, at alle ansættelsessamtaler skal godkendes her i Folketingssalen med gennemgang af spørgsmål og svar. Men det er helt klart arbejdsgiverens ansvar at tage hensyn til, at der ikke må ske diskriminering.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er helt enig i den radikale ordførers tolkning af situationen. Lovforslaget drejer sig jo ikke om, at man skal til at behandle danskere dårligere og begynde at give udlændinge en eller anden kolossal særbehandling. Det drejer sig simpelt hen om ligebehandling og lige muligheder, og det er jo sådan i dag, at der er masser af problemer med det.

Hr. Poul Nødgaard fortalte en historie fra Ringsted om, at dér går det fint, og det er da kun godt. Men vi ved bare, at der er masser af problemer i det danske samfund. Vi ved, at der er højt kvalificerede fremmede, som ikke får en chance på arbejdsmarkedet alene i kraft af deres navn. Vi ved endda, at der findes indvandrerforældre, som spekulerer over, om de kan tillade sig at give deres børn de navne, de egentlig havde lyst til, eller om de skal finde på et eller andet dansk navn, så det bliver nemmere for børnene at komme til ansættelsessamtale. Jamen vi kan da ikke være bekendt, at de skal være nødt til at spekulere over sådan noget. Det kan vi da ikke være bekendt, og det er det, vi sender et signal ud om her i dag: Alle mennesker skal behandles lige!

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er få gange, jeg bliver flov på andres vegne her i Folketinget, selv om vi kan være meget uenige. Det er meget sjældent, jeg bliver direkte flov, men det blev jeg, da jeg hørte hr. Poul Nødgaard, og jeg vil spørge hr. Poul Nødgaard: Betyder afvisningen af lovforslaget, at det er helt

i orden, at en arbejdsgiver giver en ansat, der laver akkurat det samme som alle sine kolleger, mindre i løn med den begrundelse, at vedkommende er sort? Eller er det i orden, at en arbejdsgiver under en ansættelsessamtale siger, at en ansøger ikke kan ansættes her, fordi faderen er pakistaner? Er det det, hr. Poul Nødgaard mener?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg har kun den bemærkning til hr. Kim Behnke, at mit manglende svar før selvfølgelig skyldtes tiden. Men nedskriv dog de 20, 30, 40, 50, 100, 200, 500, 700 eksempler på forskellige etniske grupper, der har forretninger eller arbejder på andre måder, og lad os så tage dem én for én og se, hvad lovgrundlaget bliver. En eller anden grænse må vi jo trække på et eller andet tidspunkt og sige, at her må lovgivningen have lov at virke i forhold til retssystemet. Men lad os få alle de spørgsmål og lad os tage dem ét for ét.

Jeg tillod mig blot at pege på, at det kunne tjene hensigtsmæssige formål at lave en lille forskelsbehandling, f.eks. på områder, hvor vi rent politisk lægger vægt på, at indvandrer- og flygtningegrupper skal integreres anstændigt i det danske samfund. Det kan f.eks. være klogt, at politibetjente eller socialarbejdere har samme etniske baggrund som en meget stor gruppe af de klienter eller de personer, de kommer i kontakt med.

Jeg undskylder meget, hvis det er blevet misforstået i Fremskridtspartiet, men jeg synes, man skulle koncentrere sig om at stille alle de spørgsmål, så vi andre kunne komme videre med det, vi efterhånden – det tyder det i hvert fald på – er meget enige om, nemlig det overordnet fornuftige i det her.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt takke fru Elisabeth Arnold for det klare indlæg, men jeg var ikke glad for den sidste tilføjelse, hvor der blev talt noget om sagsanlæg mod arbejdsgiverne i visse situationer, for det synes jeg ikke lyder spor behageligt. Men den første del af indlægget var jeg egentlig meget tilfreds med.

Hr. Jes Lunde sagde noget om, at man skal have lige muligheder, og det er jeg egentlig principielt enig i. Men vi kan vel godt tale ligeud om det uden at blive alt for meget uvenner, og der er jo nogle store problemer bl.a. i relation